

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DMP-IV.4320.70.2024
Warszawa, 26 sierpnia 2024 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 – dalej: KPA), w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) oraz art. 9 ust. 1, art. 9⁴ pkt 2 w zw. z art. 2¹ pkt 7 ustawy z dnia 28 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2023 r. poz. 2151 – dalej także: ustawy o wychowaniu w trzeźwości),

po rozpatrzeniu wniosku przedsiębiorcy¹ (Wnioskodawcy):

(...)

reprezentowanego przez:

(...)

o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej nieostateczną decyzją Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 9 lipca 2024 r., znak: DMP-II.025.280.2024 (interpretacja indywidualna),

utrzymuję w mocy

ww. decyzję Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 9 lipca 2024 r. znak: DMP-II.025.280.2024 - interpretację indywidualną wydaną w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236) w zakresie opłaty za wydanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, w której **uznano, że stanowisko Wnioskodawcy, stwierdzające, że sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi, jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 02 lipca 2024 r. Minister Rozwoju i Technologii otrzymał wniosek z dnia 02 lipca 2024 r. przedsiębiorcy - spółki (...), *reprezentowanej przez (...)*, o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236) w zakresie opłaty za wydanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu.

Powyższy wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej nie spełniał wymogów określonych w art. 34 ust. 6 ww. ustawy - Prawo Przedsiębiorców, tj. nie wniesiono opłaty, której zgodnie z tym przepisem ustawy podlega wniosek.

W związku z powyższym Minister Rozwoju i Technologii, działając na podstawie art. 34 ust. 7 w zw. z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo Przedsiębiorców, pismem z dnia 03 lipca 2024 r., wezwał Wnioskodawcę do usunięcia braku formalnego wniosku – tj. wniesienia opłaty w wysokości 40 zł (czterdzieści złotych) za wydanie interpretacji indywidualnej i przestanie dowodu wniesienia tej opłaty,

¹ Także jako Spółka

w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, z pouczeniem, że nieusunięcie braku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

W odpowiedzi na wezwanie, Wnioskodawca w dniu 08 lipca 2024 r. uzupełnił wniosek tj. nadesłał dowód wniesienia opłaty, której zgodnie z art. 34 ust. 6 ww. ustawy - Prawo Przedsiębiorców podlega wniosek.

Przedstawiając stan faktyczny Wnioskodawca stwierdził, że posiada koncesję na obrót hurtowy napojami alkoholowymi powyżej 18% alkoholu. Wnioskodawca rozważa możliwość (stan przyszły) rozpoczęcia współpracy z placówkami dyplomatycznymi, które nie będą prowadzić dalszej odsprzedaży produktów alkoholowych.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytania:

- 1.Czy posiadane przez Wnioskodawcę zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi pozwala na sprzedaż napojów alkoholowych objętych tym zezwoleniem również placówkom dyplomatycznym?*
- 2.Czy sprzedaż napojów alkoholowych przez Wnioskodawcę na rzecz placówki dyplomatycznej jest uwzględniana w wartości sprzedaży hurtowej napojów alkoholowym w roku poprzedzającym i w konsekwencji ma wpływ na wysokość opłaty za posiadane zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi?*

W swoim stanowisku Wnioskodawca odnosząc się do pytania pierwszego stwierdził, że zgodnie z ustawą z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2023 r. poz. 2151, z późn. zm.) obrót hurtowy napojami alkoholowymi to zakup napojów alkoholowych w celu ich dalszej odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenie. Ustawa o przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie definiuje pojęcia przedsiębiorcy, dlatego trzeba odwołać się w tym zakresie do przepisów Prawa przedsiębiorców.

Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Z kolei działalność gospodarcza to zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Ponadto Wnioskodawca dodatkowo wskazał, że warunkiem prowadzenia działalności objętej zezwoleniem na obrót hurtowy napojami alkoholowymi jest:

- sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionych w zezwoleniu, wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych;
- prowadzenie obrotu hurtowego tylko napojami alkoholowymi oznaczonymi znakami akcyzy, o ile wymóg oznaczania tymi znakami wynika z innych przepisów;
- zaopatrywanie się w napoje alkoholowe, wymienione w zezwoleniu, u producentów oraz u przedsiębiorców posiadających zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami;
- posiadanie tytułu prawnego do korzystania ze stacjonarnego magazynu dostosowanego do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takiego magazynu korzysta;
- wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim oznaczonego i wyłącznie w miejscach wymienionych w zezwoleniu;
- zgłaszanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki lub właściwemu marszałkowi województwa zmian stanu faktycznego i prawnego przedsiębiorcy, w stosunku do danych zawartych w zezwoleniu, w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.

Wnioskodawca we wniosku wskazał, że Spółka ma zatem obowiązek weryfikować swoich odbiorców pod kątem, czy posiadają właściwe zezwolenie na obrót hurtowy lub zezwolenie na obrót detaliczny. Należy jednak podkreślić, że obowiązek ten odnosi się tylko do przedsiębiorców. Równocześnie patrząc na zadania i rolę przedstawicielstw dyplomatycznych w świetle Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych należy zauważyć, że placówki dyplomatyczne nie prowadzą działalności gospodarczej.

Wnioskodawca wskazał, że tym samym przedstawicielstwa dyplomatycznego nie można zrównać z przedsiębiorcą, zatem nie można wymagać od niego okazania zezwolenia na obrót napojami alkoholowymi tak jak to ma miejsce przy przedsiębiorcach. Zdaniem Wnioskodawcy w związku tym, jak również uwzględniając art. 8 Prawa przedsiębiorców, stosownie do którego przedsiębiorca może podejmować wszelkie działania, z wyjątkiem tych, których zakazują przepisy prawa, należy wskazać, że sprzedaż napojów alkoholowych o mocy ponad 18% alkoholu etylowego na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi.

W swoim stanowisku Wnioskodawca, odnosząc się do pytania drugiego (nr 2) stwierdził, że sprzedaż napojów alkoholowych w ramach posiadanego przez Spółkę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych powinna zostać uwzględniona w wartości sprzedaży napojów alkoholowych.

W konsekwencji, pomimo że przedstawicielstwa dyplomatyczne, nie są przedsiębiorcami, to sprzedaż napojów alkoholowych na ich rzecz wchodzi do wartości sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim, na podstawie której jest ustalana wysokość opłaty, o której mowa w art. 9² ust. 4 i ust. 5 ustawy o przeciwdziałaniu alkoholizmowi, za posiadane przez Spółkę zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi.

Po analizie wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, Minister Rozwoju i Technologii w decyzji z dnia 9 lipca 2024 r. wskazał, że stanowisko Wnioskodawcy stwierdzające, że sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi jest **nieprawidłowe**.

W uzasadnieniu decyzji Minister wskazał następujące argumenty:

Zgodnie z definicją określoną w art. 2¹ pkt 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r., poz. 2151) obrót hurtowy napojami alkoholowymi to zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia.

Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony wyłącznie na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 9 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% jest, zgodnie z art. 9⁴ pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, m.in. sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionych w zezwoleniu, wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych. Naruszenie tego warunku może stanowić podstawę do cofnięcia zezwolenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 9⁵ ust. 2 pkt 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Jak wynikało z wniosku o wydanie interpretacji, Wnioskodawca zamierza, na podstawie posiadanego zezwolenia na obrót hurtowy o zawartości powyżej 18% alkoholu, dokonywać sprzedaży napojów alkoholowych placówkom dyplomatycznym, które nie dysponują jakimkolwiek zezwoleniem na obrót/sprzedaż napojów alkoholowych.

Minister Rozwoju i Technologii w treści decyzji wskazał, że stoi na stanowisku, że dokonywanie sprzedaży napojów alkoholowych na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy podmiotom nieposiadającym jakiegokolwiek zezwolenia (czy to na obrót hurtowy czy sprzedaż detaliczną) jest naruszeniem przepisu art. 9⁴ pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Albowiem przepis art. 9⁴ pkt 2 ww. ustawy stanowi, iż warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi jest sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionych w zezwoleniu,

wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych.

Minister Rozwoju i Technologii wskazał, że zezwolenie na obrót hurtowy nie zezwala zatem na sprzedaż napojów alkoholowych osobom i podmiotom, którzy nie są przedsiębiorcami. Osoby i podmioty niebędące przedsiębiorcami mogą dokonać zakupu napojów alkoholowych od przedsiębiorcy, który posiada zezwolenie na sprzedaż detaliczną, o którym mowa w art. 18 ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Minister wyjaśnił, że w opisanym we wniosku o wydanie interpretacji przypadku, sprzedaż napojów alkoholowych placówkom dyplomatycznym możliwa byłaby wyłącznie, gdyby Wnioskodawca dysponował zezwoleniem na sprzedaż napojów alkoholowych (art. 18 ustawy o wychowaniu w trzeźwości). Uzyskanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych związane jest z wniesieniem daniny publicznej tj. opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych – określonej w art. 11¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Konkludując, wobec przedstawionej argumentacji, Minister Rozwoju i Technologii uznał, że stanowisko Wnioskodawcy (zapytanie pierwsze – nr 1) stwierdzające, że sprzedaż napojów alkoholowych zawartości powyżej 18% alkoholu na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi jest **nieprawidłowe**.

Ponadto Minister Rozwoju i Technologii wskazał, że niezasadne jest odniesienie się do stanowiska Wnioskodawcy (zapytanie drugie – nr 2) w tym zakresie, że sprzedaż napojów alkoholowych w ramach posiadanego przez Spółkę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych powinna zostać uwzględniona w wartości sprzedaży napojów alkoholowych, co ma wpływ na opłatę za zezwolenie na obrót hurtowy. Bowiern jak wykazano w treści decyzji z dnia 9 lipca 2024 r. sprzedaż napojów alkoholowych na rzecz placówek dyplomatycznych na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy nie jest możliwa w związku z warunkami prowadzenia działalności na podstawie takiego zezwolenia, określonymi w art. 9⁴ pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Nie znalazło zatem uzasadnienia odniesienie się do stanowiska Wnioskodawcy w powyższym zakresie.

Decyzję administracyjną Ministra Rozwoju i Technologii z 9 lipca 2024 r. znak: DMP-II.025.280.2024. doręczono Wnioskodawcy **w dniu 15 lipca 2024 r.**

W dniu 29 lipca 2024 r. Minister Rozwoju i Technologii otrzymał wniosek przedsiębiorcy – (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nadano drogą elektroniczną w dniu 29 lipca 2024 r.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2024 r. wysłanym drogą elektroniczną zwrócono się do Wnioskodawcy o wskazanie informacji w zakresie trybu doręczania kolejnych pism w niniejszej sprawie, tj. zwrócono się o udzielenie informacji czy wolą Wnioskodawcy jest doręczanie mu pism drogą elektroniczną czy tradycyjną za pośrednictwem operatora pocztowego Poczta Polska S.A. W dniu 23 sierpnia 2024 r. Wnioskodawca udzielił odpowiedzi, informując, że wnosi o doręczanie korespondencji drogą elektroniczną.

Wnioskodawca nie zgodził się z decyzją Ministra Rozwoju i Technologii z 9 lipca 2024 r. i na podstawie art. 127 § 3 KPA wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy oraz o uwzględnienie w rozstrzygnięciu:

- a) celu, dla którego wprowadzono przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
- b) roli przedstawicielstw dyplomatycznych oraz ich praw w świetle Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r.,

c) warunków stosowania zwolnień od akcyzy dla napojów alkoholowych przeznaczonych dla przedstawicielstw dyplomatycznych, w tym zasad dostarczania takich napojów alkoholowych do przedstawicielstw dyplomatycznych,

d) faktu, że przepisy akcyzowe w Polsce wynikają z prawa unijnego, a w szczególności art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Wnioskodawca zarzucił decyzji Ministra:

- pominięcie w rozstrzygnięciu brzmienia preambuły do ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, stosownie do której chronieni ustawą są obywatele kraju a nie przedstawicielstwa dyplomatyczne państw obcych, którym Spółka planuje dostarczać napoje alkoholowe,

- nieuwzględnienie w rozstrzygnięciu art. 25 Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, stosownie do którego państwo przyjmujące udzieli wszelkich ułatwień w pełnieniu przez misję jej funkcji, podczas której są również wykorzystywane przez przedstawicielstwa napoje alkoholowe na licznych imprezach przez nie organizowanych, w które Spółka chce zaopatrywać właśnie te przedstawicielstwa dyplomatyczne,

- pominięcia w rozstrzygnięciu sposobu dystrybucji napojów alkoholowych do celów zwolnionych od akcyzy, w szczególności art. 31 oraz art. 40 ustawy o podatku akcyzowym.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Wnioskodawca wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy oraz uznanie stanowiska Spółki wskazanego we wniosku o wydanie interpretacji za prawidłowe.

Stwierdzono, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy złożono we właściwym terminie oraz że nie zachodzą przesłanki niedopuszczalności tego wniosku. Złożyła go strona uprawniona. Ponadto z wniosku jednoznacznie wynikało, że strona jest niezadowolona z wydanej decyzji, tzn. wniosek spełnia wymagania określone w art. 128 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zobowiązał Ministra Rozwoju i Technologii do ponownego rozpatrzenia sprawy, której przedmiotem jest wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy - Prawo przedsiębiorców.

Po ponownym zapoznaniu się ze sprawą, rozpatrując złożony wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Minister Rozwoju i Technologii, zważył co następuje.

Minister Rozwoju i Technologii, nie podziela stanowiska Wnioskodawcy i wobec powyższego podtrzymuje w całości stanowisko wyrażone w decyzji Ministra Rozwoju i Technologii z 9 lipca 2024 r. znak: DMP-II.025.280.2024 (interpretacja indywidualna), stwierdzające, że sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych nie jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi.

Minister Rozwoju i Technologii, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, uznaje, że **stanowisko Wnioskodawcy** stwierdzające, że sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi **jest nieprawidłowe**.

Przedstawiona przez Wnioskodawcę dodatkowa argumentacja podniesiona we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie ma żadnego wpływu na wydaną w sprawie interpretację.

Minister Rozwoju i Technologii przedstawia poniższą argumentację.

Wnioskodawca – (...) posiada aktualnie wydane przez Ministra Rozwoju i Technologii w dniu 5 marca 2024 r. znak: DMP-II.025.120.24Zł zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu.

Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu jest **działalnością reglamentowaną** w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo przedsiębiorców. Zgodnie z art. 42 ustawy – Prawo przedsiębiorców, organ zezwalający udziela zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej przedsiębiorcy spełniającemu wymagane prawem warunki uzyskania zezwolenia. Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony wyłącznie na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Stanowi o tym wprost art. 9 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Zezwolenie to w myśl art. 9 ust. 3a ww. ustawy, wydaje się na podstawie wniosku przedsiębiorcy.

Zgodnie z definicją określoną w art. 2¹ pkt 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r., poz. 2151) – obrót hurtowy napojami alkoholowymi to zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia.

Zgodnie z art. 9⁴ pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% jest **sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionych w zezwoleniu, wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych**. Przepis ten nie przewiduje żadnych wyjątków. Jest jasny, klarowny i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Stanowi on wyraźnie, że sprzedaży napojów alkoholowych na podstawie udzielonego zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi przedsiębiorca może dokonać wyłącznie i jedynie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych. Naruszenie tego bezwzględnie warunku – w myśl art. 9⁵ ust. 2 pkt 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości – może stanowić podstawę do cofnięcia w drodze decyzji administracyjnej udzielonego przedsiębiorcy przez ministra właściwego do spraw gospodarki zezwolenia.

Jak wynikało z wniosku o wydanie interpretacji, Wnioskodawca zamierza, na podstawie posiadanego zezwolenia na obrót hurtowy o zawartości powyżej 18% alkoholu, dokonywać sprzedaży napojów alkoholowych placówkom dyplomatycznym, które **nie są przedsiębiorcą i nie dysponują jakimkolwiek zezwoleniem na obrót/sprzedaż napojów alkoholowych**.

Minister Rozwoju i Technologii podtrzymuje swoje stanowisko i ponownie wskazuje, że dokonywanie sprzedaży napojów alkoholowych na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy podmiotom nie posiadającym jakiegokolwiek zezwolenia (czy to na obrót hurtowy czy sprzedaż detaliczną) **stanowi naruszenie przepisu art. 9⁴ pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości**.

Minister prawidłowo także wyjaśnił, że w opisanym we wniosku o wydanie interpretacji przypadku, sprzedaż napojów alkoholowych placówkom dyplomatycznym możliwa byłaby wyłącznie, gdyby Wnioskodawca dysponował zezwoleniem na sprzedaż napojów alkoholowych wydanym na podstawie art. 18 ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Uzyskanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych związane jest z wniesieniem daniny publicznej tj. opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych – określonej w art. 11¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Minister Rozwoju i Technologii podnosi, że w przedmiotowej sprawie **nie mają zastosowania** przywołane przez Wnioskodawcę – ustawa o podatku akcyzowym czy Konwencja Wiedeńska o stosunkach dyplomatycznych, albowiem obrót hurtowy napojami alkoholowymi może być prowadzony wyłącznie w zgodzie z przepisami ustawy z dnia 28 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, która reguluje te kwestie. Obowiązkiem przedsiębiorcy dysponującym udzielonym zezwoleniem na obrót hurtowy napojami alkoholowymi jest przestrzeganie

przepisów ustawy z dnia 28 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w tym normowanych enumeratywnie w ustawie warunków prowadzenia działalności na podstawie udzielonego zezwolenia (art. 9⁴ ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Minister Rozwoju i Technologii wskazuje, że także przywołany przez Wnioskodawcę sposób dystrybucji napojów alkoholowych do celów zwolnienia od akcyzy - art. 31 oraz art. 40 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1542, 1598, 1723) **nie ma zastosowania** do prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% udzielonego na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, która reguluje m.in. prowadzenie obrotu hurtowego napojami alkoholowymi na terenie kraju.

Na wydaną przez Ministra interpretację w sprawie nie ma także wpływu powołana przez Wnioskodawcę treść preambuły do ustawy z dnia 28 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zgodnie z którą „*Uznając życie obywateli w trzeźwości za niezbędny warunek moralnego i materialnego dobra Narodu, stanowi się, co następuje*”. Preambuła stanowi jedynie wstęp do aktu prawnego i wskazuje co najwyżej na ogólny cel jakiemu stanowiące w akcie prawnym przepisy powinny służyć. W żaden sposób treść powołanej preambuły nie sprawia, że przedstawione przez Wnioskodawcę stanowisko jest prawidłowe.

Minister Rozwoju i Technologii w świetle przedstawionego przez organ stanowiska w zakresie zapytania pierwszego, wskazuje ponownie, że niezasadne jest odniesienie się do stanowiska Wnioskodawcy (zapytanie drugie – nr 2) w tym zakresie, że sprzedaż napojów alkoholowych w ramach posiadanego przez Spółkę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych powinna zostać uwzględniona w wartości sprzedaży napojów alkoholowych, co ma wpływ na opłatę za zezwolenie na obrót hurtowy. Minister Rozwoju i Technologii zauważa bowiem jak wykazano w treści decyzji z dnia 9 lipca 2024 r., że sprzedaż napojów alkoholowych na rzecz placówek dyplomatycznych na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy nie jest możliwa w związku z warunkami prowadzenia działalności na podstawie takiego zezwolenia, określonymi w art. 9⁴ pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Nie znajduje zatem uzasadnienia odniesienie się do stanowiska Wnioskodawcy w powyższym zakresie.

W tym stanie rzeczy, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zasługuje na uwzględnienie. Mając na uwadze powyższe postanawiam jak w sentencji.

Pouczenie:

1. Decyzja niniejsza jest ostateczna.
2. W przypadku niezadowolenia z decyzji Strona może, na podstawie art. 52 § 1, 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 - dalej: p.p.s.a.) wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Ministra Rozwoju i Technologii w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia Stronie niniejszej decyzji.
3. Wpis od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wynosi 200 złotych (art. 230-233 p.p.s.a. w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz.2193).
4. Stronie - na jej wniosek w ramach postępowania sądownoadministracyjnego - może być przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (art. 243-262 p.p.s.a.).

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Zbigniew Wojciechowski

zastępca dyrektora departamentu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Otrzymuje:

(...)

(wysyłka elektroniczna)

reprezentujący przedsiębiorcę:

(...)